

Sagsøgerne har endvidere påstået, at den anfægtede beslutning var baseret på en videnskabelig rapport, som ikke var udarbejdet inden for den i artikel 8, stk. 7, i forordning nr. 451/2000 fastsatte tidsfrist.

Sagsøgerne har blandt yderligere anbringender gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af princippet om forbud mod forskelsbehandling, af subsidiaritetsprincippet, af princippet om god forvaltningsskik, samt af begrundelsespligten og kontradiktionsretten.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at de ikke vil være i stand til at håndhæve deres ophavsrettigheder i henhold til artikel 13 i direktiv 91/414 i forbindelse med det dossier med oplysninger, som de har fremlagt for Kommissionen.

(¹) Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

(²) EUT L 146, s. 19.

Sag anlagt den 29. august 2007 — Patrick Holding mod KHIM — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)

(Sag T-327/07)

(2007/C 247/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Danmark) (ved advokat J. Løje)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cassera SpA (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsen truffet den 28. juni 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-

mærker og Design) i sag R 727/2006-2 annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at registrere det omtvistede varemærke.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Patrick Holding ApS.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »PATRICK EXCLUSIVE« for varer i klasse 25 — ansøgning nr. 3 063 427.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Cassera SpA.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkerne samt de nationale og internationale figur- og ordmærker »G. PATRICK« for varer i klasse 24 og 25.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge i sin helhed.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 3. september 2007 — UPS Europe og UPS Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-329/07)

(2007/C 247/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgien) og UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Tyskland) (ved lawyers T. Ottervanger og E. Henny)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 232 EF, at Kommissionen har undladt at træffe afgørelse, idet den ikke har taget stilling til sagsøgernes klage indgivet til Kommissionen den 11. maj 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har undladt at træffe afgørelse, idet den, efter at være blevet opfordret hertil efter artikel 232 EF, ikke har taget stilling til sagsøgernes klage indgivet til Kommissionen den 11. maj 2004, angående ulovlig statsstøtte, som Deutsche Post angiveligt har fået tildelt af Tyskland i form af bl.a. statsgarantier, bidrag til Deutsche Post's pensionsfond og fritagelse fra forskellige lovbestemte forpligtelser.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen er forpligtet til at gennemføre en påpasselig og upartisk undersøgelse af den modtagne klage, navnlig på grund af Kommissionens enekompetence til at bedømme støtteforanstaltningers forenelighed med fællesmarkedet.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at artikel 232 skal fortolkes som indeholdende en ret for enkeltpersoner og virksomheder til at anlægge sag i anledning af, at en institution ikke har truffet afgørelse ved ikke at vedtage foranstaltninger, der ville have været af direkte og individuel betydning for de pågældende, uanset de ikke er potentielle adressater for disse foranstaltninger.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at de foranstaltninger, som Kommissionen undlod at vedtage, kan anses som værende af direkte og individuel betydning for sagsøgerne som konkurrenter til Deutsche Post.

Sag anlagt den 7. september 2007 — Chupa Chups mod Kommissionen

(Sag T-331/07)

(2007/C 247/66)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Chupa Chups, SA (Barcelona, Spanien) (ved abogado Ramón Falcón Tella)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af artikel 1, stk. 2, i den af Kommissionen vedtagne beslutning, hvorved en regionalstøtte på 800 000 EUR, der blev ydet i 2003 under programmet »Minería 2«, blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet, og det følgelig blev fastslået, at den pågældende støtte ikke kunne udbetales.
- Subsidiært, annullation af beslutningens artikel 1, stk. 2, sidste punktum, i henhold til hvilket denne »støtte kan derfor ikke ydes«.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den anfægtede beslutning blev det fastslået, at en regionalstøtte på 800 000 EUR, der blev ydet i 2003 under programmet »Minería 2«, som forud var godkendt af Kommissionen, var uforenelig med fællesmarkedet. Det lægges til grund i den anfægtede beslutning, at sagsøgeren ikke var berettiget til støtte i henhold til den pågældende støtteordning, da kriseramte virksomheder er udelukket fra ordningen.

Sagsøgeren har til støtte for dens påstande gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

For så vidt angår de materielle unøjagtigheder og det urigtige skøn, som Kommissionen har foretaget, har sagsøgeren gjort gældende, at 2002 var det første år, i hvilket der blev registreret tab, og at de nationale myndigheder ved anmeldelsen af støtten ikke kunne have haft kendskab til disse tab, eftersom regnskaberne endnu ikke var godkendt.

Sagsøgeren har i øvrigt gjort gældende, at virksomheden ikke kan anses for at være en kriseramte virksomhed i henhold til punkt 5, litra a), i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, hvorefter en virksomhed betragtes som kriseramte, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder. Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den med henblik på at beregne den procentdel, som udgør tabet, og hvorvidt disse tab påvirker kapitalen, ikke har taget hensyn til de lovpligtige og frie reserver, som selskabet havde, og som var mere end tilstrækkelige til at dække alle tabene.

Det var selskabet selv, som ved hjælp af egne midler og midler fra kreditorer og private banker løste underskudssituationen, og selskabet kan følgelig ikke anses for at være en kriseramte virksomhed i henhold til punkt 4 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, hvorefter en virksomhed anses for at være kriseramte, når den ikke er i stand til at undgå en sådan situation uden støtte udefra.